

בס"ד. שיחת יום א' פ' תצוה, ה' אדר, ה'תשט"ו.

— למנדבים עבור ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר¹ בשם רבינו הזקן שצריכים לחיות עם הזמן, דהיינו, עם פרשת השבוע.

ובנדו"ד, נתינת צדקה בעילום שם² — מרומזת בפרשת השבוע: "ואתה תצוה", כדלקמן.

ב. בסיום³ פרשת תצוה נאמר ציווי התורה אודות מזבח הזהב.

והקשו מפרשי התורה⁴: לכאורה ה' הציווי אודות מזבח הזהב צריך להאמר יחד עם הציווי אודות שאר כלי המשכן, בפרשת תרומה, ששם נימנו השולחן והמנורה, שעמדו יחד עם מזבח הזהב באוהל מועד. ומהו הטעם שמזבח הזהב נאמר בתורה לאחרי כל עבודות המשכן, בסוף פרשת תצוה?

אך הענין בזה:

התורה מרמזת בכך, שהתכלית של כל העבודות במשכן היא — עבודת הקטורת שהיתה על מזבח הזהב, ששם ה' נכנס רק הכהן שהקטיר את הקטורת, ושם היו רק הכהן והקב"ה, כדאיתא בירושלמי⁵ על הפסוק⁶ "וכל אדם לא יהי באוהל מועד בבואו גו'", "אפילו אותן שכתוב בהן⁷ ודמות פניהם פני אדם, לא יהיו באוהל מועד", אפילו מלאכי השרת וכו'. כלומר: מכל העבודות שבמשכן, הנה רק בעבודת הקטורת בכל יום על מזבח הזהב, היו שם הכהן והקב"ה לבדם, ושם היתה השראת השכינה.

וכן הוא בעבודת האדם לקונו בכל יום: התכלית והשלימות של העבודה היא — לזכות לעסוק בתורה ומצוות בכלל ובצדקה

(1) סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך (נעתק) ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
 (2) "היום יום" ב חשון).
 (3) המנדבים הנ"ל רצו שנדבתם תהי' בעילום שם (המו"2).
 (4) רמב"ן, ספורנו, ש"ך, אוה"ח כאן.
 (5) סעיף זה — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפס בלקו"ש ח"א ע' 171 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד איזה ועוד. וראה תו"ש עה"פ. וש"נ.
 (6) יומא פ"ה סה"ב.
 (7) אחרי טז, יז.
 (8) יחזקאל א, יו"ד.

בפרט ללא פירסום; לא כאותם שנוהגים לעשות תמונות ("פיקטשורס", "פֶּאָטָאָגְרַאֲפִיעֶס") ומדפיסים בעיתונים, אלא שיהי' באופן של "מתן בסתר";⁸ שאף אחד לא ידע מזה, מלבד הקב"ה בעצמו.

ג. עוד הוראה למדים מבנין המשכן:

בנדבת המשכן נאמר⁹ "ויבואו האנשים על הנשים", היינו, שחלק העיקרי בנדבת המשכן הביאו הנשים.

וההוראה מזה — שכאשר בונים משכן של "תורה", צריכות הנשים ליטול חלק גדול יותר מאשר האנשים.

ובנוגע לענינו: אם עד עתה השתתפו נשותיכם בנתינת חלק שוה כמוכם, הנה בפעם הבאה — שהרי הנתינה עתה היא רק התחלה — צריכות נשותיכם להשתתף בנתינת חלק גדול יותר מכם.

ד. ועוד זאת:

ידוע הכלל "מעלין בקודש"¹⁰.

כך הי' במשכן — שתחילה הי' "מקדש המדבר"¹¹, ואח"כ הי' בית המקדש שנקרא "בית העולמים"¹², ו"גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון (השני) מן הראשון"¹³, ובית המקדש השלישי יהי' גדול יותר במעלה — כיון שיבנה "בידי שמים"¹⁴.

ועד"ז גם בעבודת הצדקה להחזיק תורה — בדוגמת הזהב וכסף ונחושת שנתנו בני ישראל עבור המשכן, שמהם עשו כלים להשראת השכינה — שתחילה בונים "מקדש המדבר", ואח"כ "בית העולמים", ועד שזוכים לביהמ"ק השלישי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו.

ה. השי"ת יתן לכם בריאות ואריכות ימים, ותררו נחת מפעולותיכם עבור החזקת התורה, ובעזה"י תמשיכו ליתן ביתר שאת, לטוב לכם בגשמיות וברוחניות.

(13) חגי ב, ט ובפרש"י. וראה ב"ב ג, סע"א.
(14) ראה פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(8) משלי כא, יד. וראה ב"ב ט, ב.
(9) ויקהל לה, כב. וראה רמב"ן עה"פ.
(10) ברכות כח, א. וש"נ.
(11) רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א הי"ב.
(12) שם הי"ב.